

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
73/13. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2013. június 18.

A C-681/11. sz., Bundeswettbewerbsbehörde és Bundeskartellanwalt
kontra a Schenker & Co. és társai ügyben hozott ítélet

Ügyvédi iroda jogi tanácsa vagy nemzeti versenyhatóság határozata nem mentesíti a vállalkozást a versenyellenes magatartás és a bírság kiszabása alól

A nemzeti versenyhatóságok csak akkor mellőzhetik kivételesen bírság kiszabását, ha a jogsértő vállalkozás nemzeti engedékenységi politikában vett részt

Az Schenker és másik 30 társaság a gyűjtőfuvarozók osztrák konferenciája, a Spediteur Sammeladungs Konferenz (SSK) tagjai voltak, amely a szállítmányozók központi szövetsége (Zentralverband der Spediteure) tagjainak egy részét tömörítő érdekközösség. Ez utóbbi szövetség a szállítmányozási engedéllyel rendelkező szállítmányozók és logisztikai szolgáltatók közös érdekeit képviseli.

1994. május 30-án az osztrák kartellbírság (Kartellgericht) engedélyéhez kötött felfüggesztő feltétellel polgári jogi társaság formájában létrejött az SSK. Az SSK célja kedvezőbb közúti és vasúti gyűjtőfuvarozási díjak biztosítása volt a feladók és a végső fogyasztók számára. Az azonos versenyfeltételek kialakításával célja a tagjai közötti tisztességes verseny ösztönzése volt.

1996-ban hozott határozatával a Kartellgericht megállapította, hogy az SSK az osztrák jog értelmében vett csekély jelentőségű kartell. A kartelljog területére szakosodott, tanácsadónak felkért osztrák ügyvédi iroda szintén úgy ítélte meg, hogy az SSK csekély jelentőségű kartellnek minősül, és ezért nem jelent tiltott kartellt.

2007. október 11-én a Bizottság bejelentette, hogy alkalmazottai bejelentés nélküli ellenőrzéseket végeztek különböző nemzetközi szállítmányozási szolgáltatók üzlethelyiségeiben, és hogy okkal feltételezi, hogy az érintett vállalkozások megsérthették az uniós jog versenykorlátozó kereskedelmi gyakorlatokat tiltó rendelkezéseit.

A bécsi tartományi legfelsőbb bíróság – a Kartellgericht azon végzése alapján, amely megállapította, hogy a szóban forgó vállalkozások közötti megállapodás csekély jelentőségű kartellnek minősül – úgy ítélte meg, hogy e vállalkozások vétkessége nem áll fenn az árakról való megállapodás tekintetében. Ugyanezen bíróság szerint az SSK magatartása nem volt hatással a tagállamok közötti kereskedelemre, és hogy ezért nem valósult meg az uniós jog megsértése. Az érintett vállalkozások vétkességének hiányát az is mutatja, hogy előzetesen jogi tanácsot kértek egy ügyvédi irodától magatartásuk jogszerűségére vonatkozóan.

A Schenker vállalkozásra vonatkozóan – amely engedékenység iránti kérelmet nyújtott be, és együttműködött a hatóságokkal a kartelljogi vizsgálati eljárásban – a szövetségi versenyhatóság kérte az uniós és az osztrák kartelljog megsértésének bírság kiszabása nélkül történő megállapítását. E kérelmet azzal az indokkal utasították el, hogy kizárólag a Bizottság jogosult arra, hogy bírság kiszabása nélkül állapítsa meg jogsértés elkövetését.

Az ügyben eljáró legfelsőbb bíróság úgy határozott, hogy kérdéseket terjeszt a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra. Az első kérdés arra vonatkozik, hogy az uniós versenyjogot megsértő vállalkozás mentesülhet-e a bírság kiszabása alól, ha az említett jogsértés abból ered, hogy valamely ügyvéd jogi tanácsának vagy valamely nemzeti versenyhatóság határozatának tartalma folytán e vállalkozás tévedett magatartása jogszerűségében. A Bíróság elé terjesztett második kérdés arra vonatkozik, hogy a nemzeti versenyhatóságok megállapíthatják-e a versenyjog

megsértését anélkül, hogy bírságot szabnának ki a vállalkozásra, ha az nemzeti engedékenységi politikában vett részt.

A Bíróság először is emlékeztet arra, hogy annak, hogy valamely vállalkozás jogilag tévesen minősítette magatartását, csak kivételesen lehet az a hatása, hogy mentesül a bírság kiszabása alól, például akkor, ha az uniós jog valamelyik alapelvével, így a bizalomvédelem elvével ellentétes lenne a bírság kiszabása. Senki nem hivatkozhat azonban a bizalomvédelem elvének megsértésére, akinek az illetékes közigazgatás nem adott konkrét biztosítékokat. Ebből következően valamely ügyvéd jogi tanácsa semmiképpen nem alapozhat meg jogos bizalmat valamely vállalkozásnál arra vonatkozóan, hogy a magatartása nem sérti az uniós versenyjogot, vagy nem alapozza meg bírság kiszabását.

Ami a nemzeti versenyhatóságokat illeti, mivel nincs hatáskörük az uniós jog megsértésének hiányát megállapító határozatot hozni, nem kelhetnek a vállalkozásokban jogos bizalmat arra vonatkozóan, hogy a magatartásuk nem sérti a versenyszabályokat. A jelen esetben ezenkívül a nemzeti hatóság a vállalkozások magatartását egyedül a nemzeti versenyjog alapján vizsgálta.

Következésképpen a Bíróság úgy határoz, hogy **az uniós versenyjogot úgy kell értelmezni, hogy az e jogot megsértő vállalkozás nem kerülheti el bírság kiszabását, ha az említett jogsértés abból ered, hogy valamely ügyvéd jogi tanácsának vagy valamely nemzeti versenyhatóság határozatának tartalma folytán e vállalkozás tévedett magatartása jogszerűségében.**

Másodsorban a Bíróság emlékeztet arra, hogy az uniós jog nem írja kifejezetten elő a nemzeti versenyhatóságok azon hatáskörét, hogy bírság kiszabása nélkül megállapítsák az európai versenyszabályok megsértését, azonban nem is zárja ki e hatáskört.

A Bíróság kifejti, hogy a nemzeti engedékenységi politika keretében csak akkor kerülhet sor a bírságkiszabás ilyen mellőzésére, ha e politikát az uniós versenyjog hatékony és egységes alkalmazására vonatkozó követelmény sérelme nélkül hajtják végre.

Így, ami a Bizottságnak a bírságok saját engedékenységi politikája címén történő csökkentésére irányuló jogkörét illeti, a Bíróság emlékeztet arra, hogy az uniós versenyjog megsértésében részt vevő vállalkozások együttműködése esetén a bírságcsökkentés csak akkor indokolt, ha ezen együttműködés elősegíti a Bizottság feladatát. A vállalkozás magatartásának a valódi együttműködés szellemiségéről kell egyben tanúskodnia.

Végül az uniós jog hatékony és egységes alkalmazása sérelmének elkerülése érdekében a bírság csak szigorúan kivételes helyzetekben engedhető el vagy mellőzhető a kiszabása, például ha a vállalkozás együttműködése meghatározó volt a kartell tényleges felderítésében és megtorlásában.

Következésképpen a Bíróság úgy határoz, hogy **a nemzeti versenyhatóságok kivételesen szorítkozhatnak e jogsértés bírság kiszabása nélkül történő megállapítására, amennyiben az érintett vállalkozás nemzeti engedékenységi politikában vett részt.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehoczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499